

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

Maig 2015

LA VENJANÇA D'EN CULDOLLA
CONTRA ELS CUCS

Inici: Fragment de *Els Culdolla* de Roald Dahl
(Seminari Dinamització Biblioteques Escolars -CRP Baix Llobregat I. Sant Feliu de Llobregat)

Nus: Alumnes 4tA Escola Nadal, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Isabel García)

Desenllaç: Alumnes 3r Escola Estel, Molins de Rei
(Tutora: Judith Escrig)

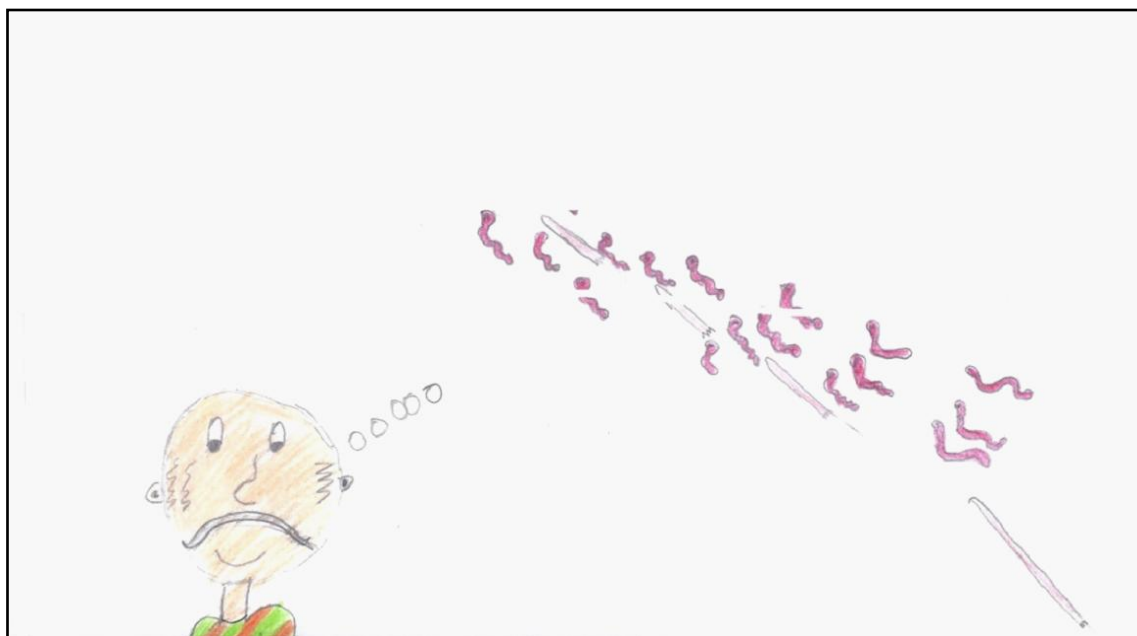
Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament
Servei Educatiu Baix Llobregat 1
Sant Feliu de Llobregat - Molins de Rei - El Papiol

Per venjar-se dels cucs als espagueti, el senyor Culdolla va ordir una broma molt hàbil i malvada.

Culdolla va dir-se:

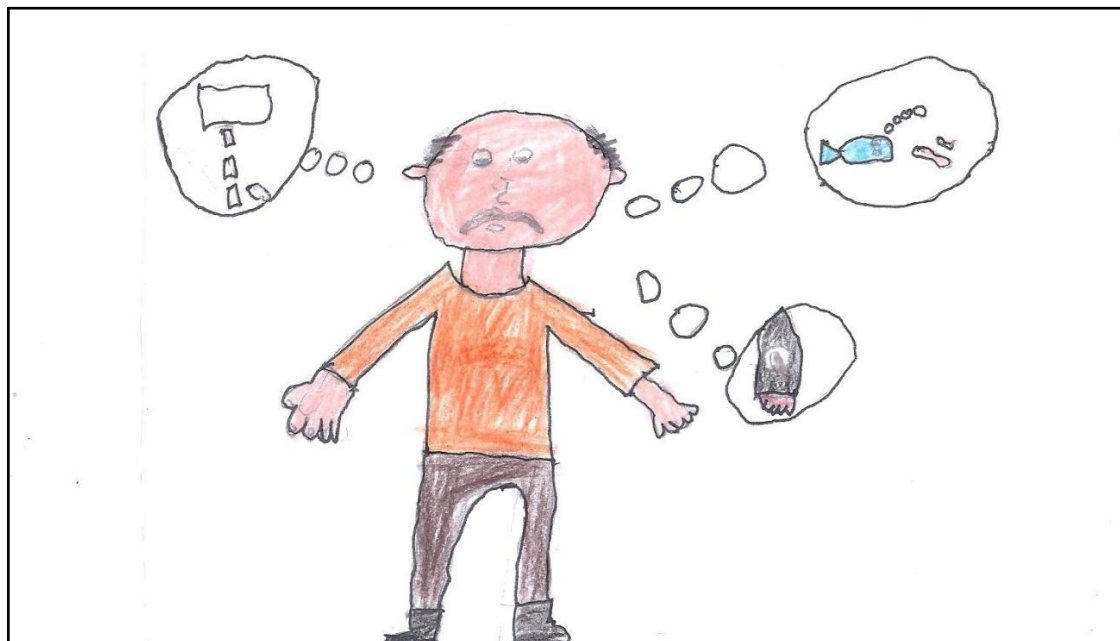
- ***Trobaré la broma perfecta!!***

Pensa que pensaràs va decidir posar un parany a la porta de casa seva. Com que als cucs els agradaven tant els espagueti, una bona idea seria anar posant espaguetis al terra tot fent un camí fins a una caixa plena, i quan tots fossin dins "PLAF" tancaria la tapa i ja no li tornarien a prendre els seus espaguetis i podria menjar tranquil.

Però poc després va decidir que no era una idea gaire bona. No veia clar que els cucs tinguessin tanta gana com per anar seguint el camí d'espaguetis i ficar-se a la capsa.

No, allò no era una idea genial, havia de continuar pensant alguna cosa realment perversa.

Continuava buscant la solució al seu problema i va dir:

- **EUREKA!! Ja està, aniré a comprar un gall!**

I dit i fet va anar al mercat i va comprar un gall preciós.

Un cop a casa, va posar el gall davant dels cucs perquè se'ls mengés, però aquell gall per més que li apropaves els cucs ni se'ls mirava. El que no sabia Culdolla era que només menjava llavors.

Molt enfadat va tornar al mercat i va vendre aquell gall tan estrany que no menjava cucs.

Estava una mica desesperat, però finalment va pensar que havia trobat la solució al seu problema. Va decidir inventar una catapulta que tingués forma d'espagueti i així enviaria els cucs al mig de l'oceà.

I dit i fet, va tornar al mercat per comprar tot el que li calia per fabricar-la.

Per fi podria desfer-se d'aquells cucs insolents que no li deixaven menjar tranquil·lament els seus espaguetis.

Quan arribà del mercat es va passar tot un dia sencer fabricant la catapulta. No va poder ni dormir!

Quan la va tenir fabricada, va posar els cucs dins la catapulta i la va posar en marxa.

Un, dos, tres i ...PAM!

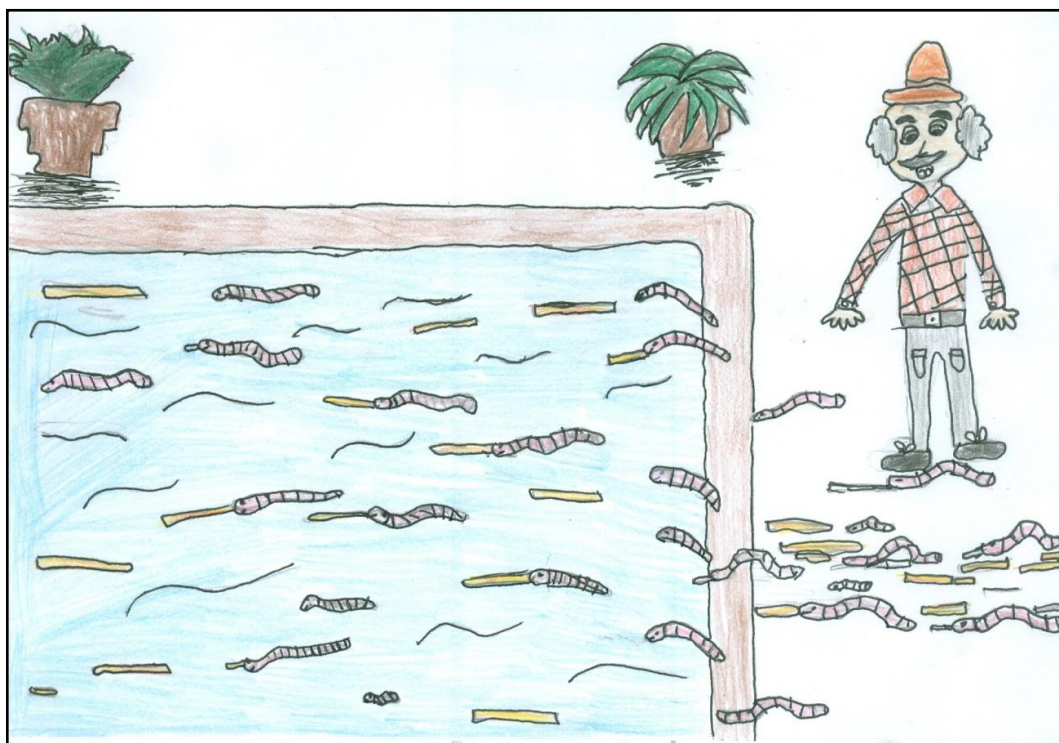
- **Oh! No! Això no ha funcionat! Els cucs han caigut a 2 metres! I ara què faré?** -va dir el senyor Culdolla.

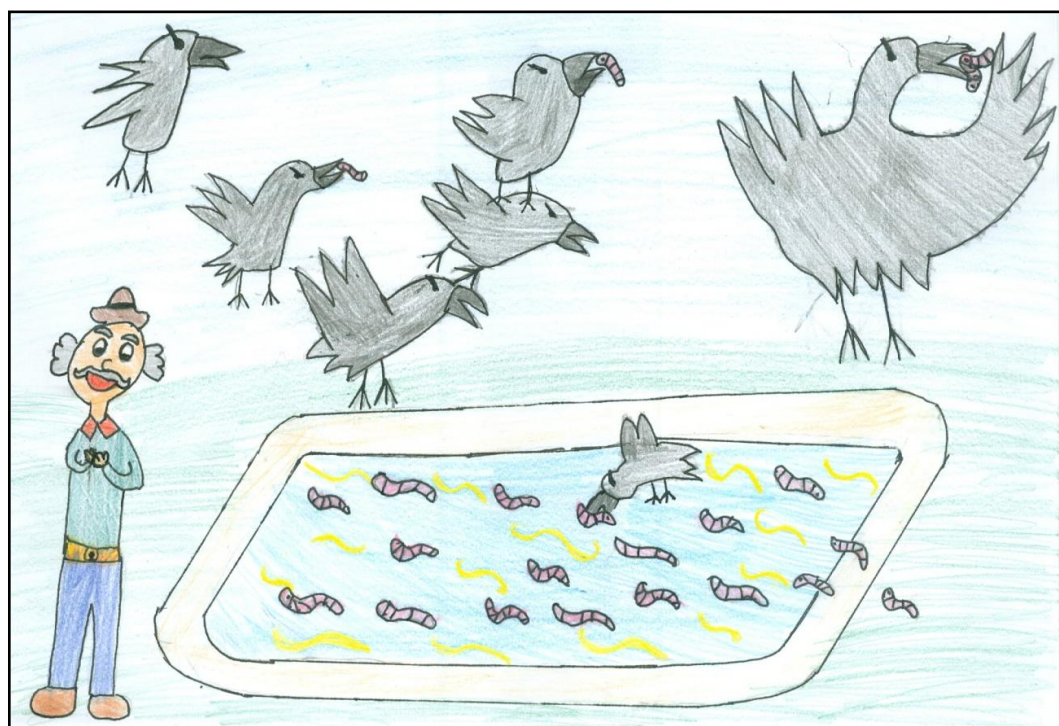
El senyor Culdolla va posar-se a pensar en una altra manera de eliminar aquells fastigosos cucs.

- **Ja ho tinc! Els ofegaré a la piscina del poble! Però necessitaré ajuda.**

Van trigar dues hores a fer tot el camí! Els cucs que hi havia a la casa del senyor Culdolla van començar a seguir els espaguetis. Quan arriben a la piscina, els cucs es tiren a l'aigua perquè dins hi havia milers d'espaguetis.

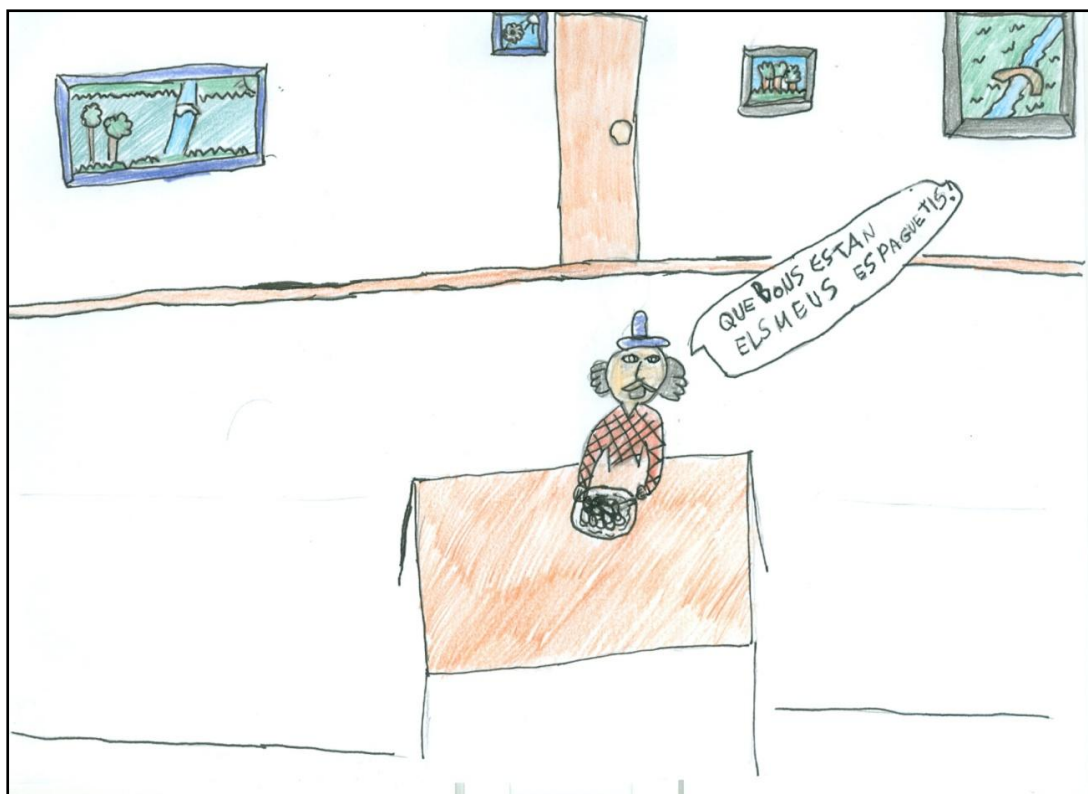

Quan tots els cucs eren dins l'aigua, a punt d'ofegar-se... van aparèixer vuit desenes de corbs negres i un corb marí i van començar a menjar-se tots els cucs.

Al cap d'una estona ja no quedava cap cuc!

Finalment, el senyor Culdolla va poder tornar a casa seva a menjar-se tranquil·lament els seus espaguetis.

I tots els veïns de Vilapila estaven tan contents que els corbs els haguessin salvat dels cucs, que van decidir canviar el nom del poble, a partir d'ara es diria... **Vilacorb!**

A la cric-cric, el conte ja està dit;
a la cric-crac, el conte està acabat.

FÍ